

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714331952/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

For at afhugge den tæt inde ved sin Stamme.
 Nu var just Greenen tyk og drøi,
 Saa han, for des beqvemmere at raade
 Sin Arm og Øre, fatte sig
 Just som en anden aldrig fatte sig
 I lige Fald, paa meest forkeerte Maade.
 Han bar sig derved underligen ad;
 Kort: for at være sikker paa sit Rammen,
 Han hugged just imellem sig og Stammen.

Til at faae Greenen af han altsaa rigtig sad
 Beqvemt og mageligt; men følgen, at
 Han vilde dumpe med, naar denne drat,
 Derom han drømmed ingenlunde,
 Men hugged raff og ubefymret til
 Paa Greenen Hug i Hug af Hiertens Grunde. —
 Sligt var jo gal Mand's Væert; det jeg ei nægte vil;
 Jeg langt fra ei hans ny Maner berømmier;
 Men, kiære Læser, sevend du fordømmer
 Min Jeppe reent, saa tænk dig lidet om,
 Og spørg dig selv, om du har aldrig hugget over
 Den Green, du sidder paa? — Dog dette lader som
 Moral, og af! Moral man gjerne lover,
 Og lover. —
 Saa tænk om Hesten Jeppe hvad du vil!
 Noß, at han sidder der — og hugger træftig til.

Imidlertid i samme Diebik
 Tre sorte Mesterlectianer
 (forlagne Klipperier, Slaglostaner)
 Spadsferode forbi, og Die paa ham fik;
 Men rolig han blev ved at hugge paa sin Bøg.
 Magtet Hiertet altid gjerne hopper
 I Musers Sonner ved Spektakler og Spilopper,
 Saa syntes disse tre det dog for slem en Spøg,

Om Manden dratted' ned og slog sig reent i Stykker;
 De raabte derfor alle: „Gale Mand!“
 Og Ekko selv dem hjalp og gientog: „Gale Mand!
 „Skynd, skynd dig hurtig ned, før Greenen rykker
 „Dig ned med sig — den knager alt — et Hug!
 „Saa dumper den, og du vil ligge der en smuk!“ —
 „Hvad,“ raabte Helten ned fra Træet, „Sludder Sladder!
 „J vil nok narre mig, saavidt jeg seer;
 „Pas J jer Bog, og lad mig være den jeg er!
 „J er nok af de Sorte, som det lader!
 „Men vil J lyde mig, det bedre var
 „J gif paa Stolen, end at holde folk for Nar.“
 Og han hug til igjen. — „Ja, ja! pas paa!
 „At vi har spaaet dig sandt, du snart at see vil saae!“ —
 Hyy! hyy! — nu kommer den — hyy! hyy! — og kraf!
 Der laae vor Jeppe — Greenen knaf.

Credit Sang.

Jubhold.

Skælv altid, uste, snage Dødelige,
 for i de Ting, den vilse Himmel bød
 At ligge skult i Natteas sorte Skød
 Til held for dig, nysgierrigen at fige!
 Læs det Kapitel i din Skæbnes Bog,
 Som Visdom selv at læse dig tilfader,
 Dit førte Liv. At læse frem ad Stader
 Din Rolighed; og Døden kommer dog.

Halvødet af Duf og Stræf han laae et par Minuter.
 De Sorte fik ham endeligen op
 Paa Beenene. — „Det var et Poffers hop!